

$$C = AB = \begin{bmatrix} -\sigma_1^T \\ \vdots \\ -\sigma_n^T \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -u_1^T \\ \vdots \\ -u_n^T \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sigma_1^T B \\ \vdots \\ \sigma_n^T B \end{bmatrix}$$

اگر نخواهد مستقل خطی باشد، یعنی باید داشته باشیم:

$$\lambda_1 (\sigma_1^T B) + \lambda_2 (\sigma_2^T B) + \dots + \lambda_n (\sigma_n^T B) = 0$$

فقط وقتی اتفاق می افتد که $\lambda_1 = \lambda_2 = \dots = \lambda_n = 0$ و در این صورت

$$(\lambda_1 \sigma_1^T + \lambda_2 \sigma_2^T + \dots + \lambda_n \sigma_n^T) B = 0$$

بزرگ صفر

در نظر بگیرید $n \geq 2$ و σ_1^T و σ_2^T طوری باشند که

$$\sigma_1^T = [\sigma_{11}, \sigma_{12}, \dots, \sigma_{1n}] \text{ و } \sigma_2^T = [n+1-\sigma_{11}, \dots, n+1-\sigma_{1n}]$$

$$\sigma_3^T = [\sigma_{31}, \sigma_{32}, \dots, \sigma_{3n}] \text{ و } \sigma_4^T = [n+1-\sigma_{31}, \dots, n+1-\sigma_{3n}]$$

همچنین σ_3^T و σ_4^T طوری باشند که

$$\sigma_3^T = [\sigma_{31}, \sigma_{32}, \dots, \sigma_{3n}], \sigma_4^T = [n+1-\sigma_{31}, \dots, n+1-\sigma_{3n}]$$

$$\Rightarrow \sigma_1^T + \sigma_2^T = \sigma_3^T + \sigma_4^T \rightarrow$$

می توانیم ضریب سایر λ ها را صفر دهیم و ضریب λ_1 و λ_2 را برابر ۱ و ضریب λ_3 و λ_4 را برابر

۱- قرار دهیم، در این صورت یک جواب نابینا داریم $\leftarrow$ سطری C مستقل خطی نیستند.

$$\text{Span}(w_1, \dots, w_{n+1}) = W$$

ب) درست است، می دانیم 1

$$w_{n+1} = -(w_1 + w_2 + \dots + w_n) \rightarrow w_{n+1} \text{ یک ترکیب خطی از } w_1, \dots, w_n \text{ است}$$

$$\text{پس } \text{Span}(w_1, \dots, w_{n+1}) = \text{Span}(w_1, \dots, w_n) \leftarrow \text{چون } w_{n+1} \text{ نوبتی است و } w_1, \dots, w_n \text{ آنرا}$$

Span کرده اند پس $w_1, \dots, w_n$ مستقل خطی هستند، اثبات با بهال خلف 1 فرض کنیم $w_1, \dots, w_n$

مستقل خطی نیستند $\Rightarrow$ داریم

$$\lambda_1 w_1 + \lambda_2 w_2 + \dots + \lambda_n w_n = 0, \quad \leftarrow \text{حالتی از اینها ناممکن است}$$

بدون کم شدن از رتبه مسئله فرض کنیم $\lambda \neq 0$

$$\lambda_1 w_1 = -\lambda_2 w_2 - \dots - \lambda_n w_n \rightarrow w_1 = -\frac{\lambda_2}{\lambda_1} w_2 - \dots - \frac{\lambda_n}{\lambda_1} w_n \rightarrow w_1 \text{ ترکیب خطی}$$

$$\text{از } w_2, \dots, w_n \text{ است } \leftarrow \text{پس } \text{Span}(w_1, \dots, w_{n+1}) = \text{Span}(w_1, \dots, w_n) = \text{Span}(w_2, \dots, w_n)$$

$w_1, \dots, w_n$ فضای n بعدی W را span می کنند ولی طبق قضیه دانیلکه برای span یک فضای n بعدی، حداقل n بردار لازم است ولی $w_1, \dots, w_{n-1}$ بردار هستند پس نمی توانند W را span کنند. $\therefore w_1, \dots, w_n$ مستقل خطی اند.

۲- $a_n \neq 0$

$$q(n) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$$

$$q'(n) = n a_n x^{n-1} + \dots + a_1$$

⋮

$$q^n(n) = n! a_n$$

اول نشان می دهیم q^i ها، مستقل خطی اند:

$$\lambda_0 q(n) + \lambda_1 q'(n) + \dots + \lambda_n q^n(n) = 0 \rightarrow$$

ضرب x^n باید صفر شود پس چون $a_n \neq 0$ داریم که $\lambda_0 = 0$ ، حالا باز ضرب x^{n-1} باید صفر باشد، و تعاملاً $\lambda_1 = 0$ و ... تا $\lambda_{n-1} = 0$ در نهایت $\lambda_n a_n = 0$ است.

و تعاملاً q^i ها باقی مانده q^i است و $n a_n x^{n-1}$ داریم در آن که چون $a_n \neq 0$ پس $\lambda_0 = 0$ و به همین ترتیب به صورت استقرایی تمام λ_i ها صفر هستند $\Rightarrow$ این چندجمله ای ها مستقل خطی اند. حالا باید نشان دهیم $q^i(n)$ ها کلاً چندجمله ای ها با حداکثر درجه n را span می کنند:

چون $q^n(n) = n! a_n \neq 0$ پس ما تمام چندجمله ای ها با درجه ای صفر تا n می توانیم بسازیم (باید استقرایاً)، حالا فرض می کنیم بتوانیم تمام چندجمله ای های n درجه ای را با مجموعه ای $\{q^0(n), \dots, q^{n-1}(n)\}$ بسازیم، نشان می دهیم که تمام چندجمله ای های n درجه ای را هم می توانیم با مجموعه ای $\{q^0(n), \dots, q^n(n)\}$ بسازیم:

فرض کنیم بخواهیم چندجمله ای n درجه ای $p_n(x)$ را با استفاده از $\{q^0(n), \dots, q^{n-1}(n)\}$ بسازیم و $b_n \neq 0$ ، حالا برای اینکه $q(n)$ را در $\frac{b_n}{a_n}$ ضرب می کنیم و از چندجمله ای $b_n x^n + \dots + b_0$ کم می کنیم، یک چندجمله ای n درجه ای کمتر از n بدست می آید که طبق فرض استقلال می توانیم آن را با استفاده از $\{q^0(n), \dots, q^{n-1}(n)\}$ بسازیم $\Rightarrow$ تمام چندجمله ای های n درجه ای را هم می توانیم با $\{q^0(n), \dots, q^n(n)\}$ بسازیم.

← تمام چند جمله ای ها با حداکثر درجه n را می توانیم با استفاده از $\{p_1(x), \dots, p_{n-1}(x)\}$ بسازیم.

-۳

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & & a_{1n} \\ & \ddots & \\ a_{n1} & & a_{nn} \end{bmatrix}, \quad \forall 1 \leq i \leq n, A_{ij} = A_{ji}$$

پایه ها را در نظر بگیریم. ابتدا n ماتریس برای قطار اصلی را

$$M_1 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & & & \\ \vdots & & & \\ 0 & & & 0 \end{bmatrix}, \dots, M_n = \begin{bmatrix} 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

M_i ← فقط درایه i ام روی

قطار اصلی برابر ۱ باشد و بقیه درایه ها صفر. حالا ماتریس های M' را در نظر بگیریم که

$$M'_1 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & & & \\ \vdots & & & & \\ 0 & & & & 0 \end{bmatrix}, M'_2 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & & \\ \vdots & & & & \\ 0 & 0 & 0 & & 0 \end{bmatrix}$$

در ماتریس های M' تنها یکی از خانه های $(i, i+1)$ بالایی قطار اصلی ۱ است و بقیه خانه های دیگر

صفراند. ← تمام حالت ها را بگیریم، $\frac{(n-1)n}{2}$ تا ماتریس M' داریم.

حالا در نظر می گیریم $M'' = M'_1 + M'_2 + \dots + M'_{n-1}$ ، ماتریس های M و M'' یک پایه برای

ماتریس های متقارن هستند چون M'' ها به صورت $\begin{bmatrix} 0 & & & \\ & \ddots & & \\ & & 0 & \\ & & & \ddots \end{bmatrix}$ هستند

یعنی فقط دو درایه $i, i+1$ و $i+1, i$ در هر یک برابر یک هستند و بقیه درایه ها صفراند

پس به صورت این ماتریس ها M'' هیچ درایه ای متعلق به دو ماتریس نیست و هر درایه و قریب آن نسبت به قطار اصلی متعلق به یک ماتریس است

$\leftarrow$ هر M_i را از ضرب کنیم، $\alpha_i z$ و $\beta_i z$ را هم در آن ضرب می‌کنیم و خاصیت تقارن ماتریس برقرار می‌ماند. این ~~ماتریس ها را می‌توانیم~~ این ها پایه اند چون (۱) مستقل خطی اند. گفتیم که هیچ دو ماتریسی در این از ماتریس دست‌نبرد ندارند پس اگر بخواهیم ماتریس هم‌بازاریم ضرب تمام M_i ها باید برابر ضرب باشد.

(۲) چون کل ماتریس‌های متقارن را پوشش می‌دهند (span می‌کنند):

~~ماتریس ها اگر یک~~ ماتریس متقارن باشد،

$$B = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & \dots & b_{1n} \\ & & & \\ & & & \\ b_{n1} & & & b_{nn} \end{bmatrix} \quad \forall 1 \leq i, j \leq n \quad B_{ij} = B_{ji}$$

$$B = \begin{bmatrix} b_{11} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & & & \\ \vdots & & & \\ 0 & & & \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & b_{12} & \dots & 0 \\ & & & \\ \vdots & & & \\ 0 & & & \end{bmatrix} + \dots + \begin{bmatrix} 0 & \dots & 0 \\ & & \\ \vdots & & \\ 0 & \dots & b_{nn} \end{bmatrix}$$

$$+ \begin{bmatrix} 0 & b_{12} & 0 & \dots & 0 \\ b_{21} & 0 & & & \\ \vdots & \vdots & & & \\ 0 & & & & \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 0 & b_{12} & \dots & 0 \\ & 0 & & & \\ \vdots & & & & \\ 0 & & & & \end{bmatrix} + \dots =$$

$$b_{11} \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & & & \\ \vdots & & & \\ 0 & & & \end{bmatrix} + \dots + b_{nn} \begin{bmatrix} 0 & \dots & 0 \\ & & \\ \vdots & & \\ 0 & & 1 \end{bmatrix} + b_{12} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ & & & & \\ \vdots & & & & \\ 0 & & & & \end{bmatrix} + \dots$$

$\leftarrow$ یک ترکیب خطی از M_i ها، M_i ها وجود دارد که B را بسازند.

$\leftarrow$ ~~ماتریس ها~~ M_i ها و M_i ها مجموعه ماتریس‌های متقارن را span می‌کنند و همچنین

M_i و M_i ها مستقل خطی اند پس ~~ماتریس ها~~ مجموعه M_i ها و M_i ها یک پایه است.

مجموعه ماتریس‌های متقارن است.

$$f((m_1, m_2), (y_1, y_2)) = |m_1 y_1| + |m_2 y_2|$$

$$f((y_1, y_2), (m_1, m_2)) = |y_1 m_1| + |y_2 m_2| \rightarrow f((m_1, m_2), (y_1, y_2)) = f((y_1, y_2), (m_1, m_2))$$

$$f((m_1, m_2), (m_1, m_2)) = |m_1 m_1| + |m_2 m_2| = m_1^2 + m_2^2$$

در نتیجه $m_1 = m_2 = 0 \Leftrightarrow f((m_1, m_2), (m_1, m_2)) = 0 \Leftrightarrow (m_1, m_2) = \vec{0}$
یعنی

$$f(m, m) = 0 \Leftrightarrow m = \vec{0}$$

$$f(m+y, z) = |(m_1+y_1)z_1| + |(m_2+y_2)z_2|$$

$$f(m, z) = |m_1 z_1| + |m_2 z_2|, \quad f(y, z) = |y_1 z_1| + |y_2 z_2|$$

$$f(m+y, z) \neq f(m, z) + f(y, z) \quad \Leftarrow \text{رابطه روبرو،}$$

همواره برقرار نیست چون می دانیم که:

$$|m_1 z_1 + y_1 z_1| \leq |m_1 z_1| + |y_1 z_1|$$

$$|m_2 z_2 + y_2 z_2| \leq |m_2 z_2| + |y_2 z_2|$$

و اگر علامت m_1 و y_1 یکسان نباشد، تساوی اول به نامساوی تبدیل می شود همین امر
علامت m_2 و y_2 یکسان نباشد، تساوی دوم به نامساوی تبدیل می شود $\Leftarrow$

$$f(m+y, z) \neq f(m, z) + f(y, z)$$

رابطه روبرو همواره برقرار نیست ۱

$\Leftarrow$ این عبارت یک ضرب داخلی نیست.

$$f(n, y) = n_1 y_1 + n_2 y_2$$

(ب)

خاصیت اول این است که $f(v, v) = 0 \Leftrightarrow v = 0$

~~$$f(n, y) = 0 \Leftrightarrow n_1 y_1 + n_2 y_2 = 0 \rightarrow f(n, n) = 0 \rightarrow n_1^2 + n_2^2 = 0$$~~

اگر برعکس $n_1 = 0$ و $n_2 = 0$ $f(n, n) = 0$ است ولی می توانیم n_2 هر مقداری

می خواصیم برعکس مثلاً n می تواند $(0, 2)$ باشد که در این صورت $n \neq 0$ و $f(n, n) = 0$ پس این عبارت یک ضرب داخلی نیست.

(ج)

$$f(n, y) = n_1 y_1 + n_2 y_2$$

خاصیت اول $f(n, n) = 0 \Leftrightarrow n = 0$

اما اگر متغیرها $n_1 = n_2 = 0$ داشته باشیم $f(n, n) = 0$ می شود

$$\Rightarrow f(n, n) = 0 \Leftrightarrow n = \vec{0} \quad \checkmark$$

خاصیت دوم $f(n, y) = f(y, n)$

$$\begin{aligned} f(n, y) &= n_1 y_1 + n_2 y_2 \rightarrow f(n, y) = f(y, n) \quad \checkmark \\ f(y, n) &= y_1 n_1 + y_2 n_2 \end{aligned}$$

خاصیت سوم $f(n+y, z) = f(n, z) + f(y, z)$

$$f(n+y, z) = (n_1 + y_1) z_1 + (n_2 + y_2) z_2$$

$$\Rightarrow f(n+y, z) = f(n, z) + f(y, z) \quad \checkmark$$

$$f(n, z) = n_1 z_1 + n_2 z_2, \quad f(y, z) = y_1 z_1 + y_2 z_2$$

خاصیت چهارم $f(cn, y) = c f(n, y)$

$$\Rightarrow f(cn, y) = c f(n, y) \quad \checkmark$$

$$f(cn, y) = (cn_1) y_1 + (cn_2) y_2 = c(n_1 y_1 + n_2 y_2) = c f(n, y)$$

$$f(n, n) \geq 0 \quad \forall n$$

$$f(n, n) = n_1 n_1 + n_2 n_2 + \dots + n_n n_n = n_1^2 + n_2^2 + \dots + n_n^2$$

← می دانیم که جمع $\sum$ توان دوم دو عدد همواره $\geq$ بزرگتر مساوی صفر است ←

$$\forall n, f(n, n) \geq 0$$

← هر ویژگی خاصیتی که بتواند به این عبارت یک ضرب داخلی است.

$$f(A, B) = \text{tr}(B^T A)$$

$$B^T A = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & \dots & b_{1n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{n1} & b_{n2} & \dots & b_{nn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum_{i=1}^n a_{i1} b_{i1} & \sum_{i=1}^n a_{i2} b_{i1} & \dots & \sum_{i=1}^n a_{in} b_{i1} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \sum_{i=1}^n a_{i1} b_{in} & \sum_{i=1}^n a_{i2} b_{in} & \dots & \sum_{i=1}^n a_{in} b_{in} \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} \sum_{i=1}^n a_{i1} b_{i1} & \dots & \sum_{i=1}^n a_{in} b_{i1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \sum_{i=1}^n a_{i1} b_{in} & \dots & \sum_{i=1}^n a_{in} b_{in} \end{bmatrix}$$

$$\Rightarrow \text{tr}(B^T A) = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij} b_{ij}$$

$$\sum_{i=1}^n a_{ii} b_{ii}$$

$$f(A, A) = 0 \Leftrightarrow A = 0$$

اگر $A = 0$ باشد $f(A) = 0$ برابر صفر می شود و چون به جای a_{ij} در $f(A)$ صفر قرار می دهیم و جمع صفر می شود. همچنین ضرب یک سری صفر صفر است.

حالا نشان می دهیم که اگر $F(A, A) = 0$ آنگاه $A = 0$:

$$F(A, A) = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij} a_{ij} = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij}^2 = 0 \rightarrow$$

یعنی حاصل جمع توان دوم تمام درایه های A شده صفر، می دانیم که جمع یک سری عبارت توان دوم وقتی صفر است که هر یکی برابر صفر باشند $\Leftarrow$

$$\forall i, j, a_{ij} = 0 \rightarrow A = \text{ماتریس صفر} = 0$$

خاصیت اول برقرار است.

خاصیت دوم، $F(A, B) = F(B, A)$

$$F(A, B) = \text{tr}(B^T A) = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij} b_{ij}$$

$$F(B, A) = \text{tr}(A^T B) = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n b_{ij} a_{ij}$$

هر دو حاصل جمع ضرب زنی در زنی هستند. یعنی هر دو حاصل جمع ضرب درایه های متناظر دو ماتریس A و B در هم هستند و برابر اند.

$$A^T B = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ | & & & | \\ | & & & | \\ | & & & | \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} b_{11} & \dots & b_{1n} \\ | & & | \\ | & & | \\ | & & | \\ b_{n1} & \dots & b_{nn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum_{i=1}^n a_{i1} b_{i1} & \star & \dots & \star \\ \star & \sum_{i=1}^n a_{i2} b_{i2} & \dots & \star \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \star & \star & \dots & \star \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$\Rightarrow F(A, B) = F(B, A)$ خاصیت دوم برقرار است.

خاصیت سوم، $F(\overset{D}{A+B}, C) = F(A, C) + F(B, C)$ ، $A+B$ را D می نامیم

$$F(D, C) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n d_{ij} c_{ij} = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n (a_{ij} + b_{ij}) c_{ij} = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n (a_{ij} c_{ij} + b_{ij} c_{ij}) =$$

$$\underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij} c_{ij}}_{F(A, C)} + \underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n b_{ij} c_{ij}}_{F(B, C)} = F(A, C) + F(B, C) \quad \checkmark$$

خاصیت چهارم: $f(\lambda A, B) = \lambda f(A, B)$

λA را D می نامیم، داریم:

$$f(D, B) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n d_{ij} b_{ij} = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \lambda a_{ij} b_{ij} = \lambda \underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij} b_{ij}}_{f(A, B)}$$

$$= \lambda f(A, B) \quad \checkmark$$

خاصیت پنجم: $f(A, A) \geq 0$

$$f(A, A) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij} a_{ij} = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij}^2 \geq 0$$

بازای هر نون ای برقرار است پس جمع یک سری عبارت نامنفی، نامنفی است. $a_{ij}^2 \geq 0$

است. $\checkmark$

← تمامی ۵ خاصیت برقرار است ← این عملیات یک ضرب داخلی است.